

PAPA FRANCESC
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres, 13 de desembre de 2023

Catequesi. La passió per l'evangelització: el zel apostòlic del creient.

30. ¡Efatà, obre't, Església!

Benvolguts germans i germanes!

Concloem avui el cicle dedicat al zel apostòlic, durant el qual ens hem deixat inspirar per la paraula de Déu, per a ajudar a cultivar la passió per l'anunci de l'Evangeli. I això incumbeix a cada cristià. Pensem en el fet que, en el baptisme, el celebrant diu, tocant les orelles i els llavis del batejat: «Jesús va fer que els sords poguessin sentir i els muts poguessin parlar. Que ell et concedeixi poder escoltar aviat la seva paraula i professar la fe.»

Hem escoltat el prodigi de Jesús. L'evangelista Marc s'agafa molt de temps per a descriure on es va esdevenir: «Arribà al llac de Galilea...» Què és allò que uneix aquests territoris? Que estan principalment habitats per pagans. No eren territoris habitats per israelites, sinó principalment per pagans. Els deixebles van sortir amb Jesús, que és capaç d'obrir les orelles i la boca: el fenomen del mutisme i de la sordesa, en la Bíblia, és també metafòric, i designa el tancament a les crides de Déu. Hi ha una sordesa física, però en la Bíblia qui és sord a la paraula de Déu és mut, és aquell que no comunica la Paraula de Déu.

Un altre signe també és indicatiu: l'Evangeli relata la paraula decisiva de Jesús en arameu, *efatà*, que significa 'obre't', deixa que les teves oïdes s'obrin, deixa que la teva llengua s'obri; i no es tracta d'una invitació adreçada al sordmut, que no la podia sentir, sinó precisament als deixebles d'aquell temps i de tots els temps. També nosaltres, que hem rebut l'*efatà* de l'Esperit en el baptisme, som cridats a obrir-nos. «Obre't», diu Jesús a cada creient i a la seva Església: Obre't, perquè el missatge de l'Evangeli et necessita per a ser testimoni i anunciat! I això ens fa pensar també en l'actitud del cristià: el cristià ha d'estar obert a la Paraula de Déu i al servei dels altres. Els cristians tancats sempre acaben malament, perquè no són cristins, són ideòlegs, ideòlegs de l'entossudiment. Un cristià ha d'estar obert a l'anunci de la Paraula de Déu, a l'acolliment dels germans i germanes. I per això, aquest *efatà*, aquest 'obre't', és una invitació per a tots nosaltres.

També al final dels Evangelis, Jesús ens lliura el seu desig missioner: Aneu més lluny, aneu a pasturar, aneu a predicar l'Evangeli.

Germans i germanes, sentim-nos tots cridats, com a batejats, a testimoniar i anunciar Jesús. I demanem la gràcia, com a Església, de saber realitzar una conversió pastoral i missionera. El Senyor, vora el llac de Galilea, va preguntar a Pere si l'estimava, i després li va demanar que pasturés les seves ovelles (cf. v. 15-17). Preguntem-nos també nosaltres, fem-nos cadascun de nosaltres aquesta pregunta: Estimo realment el Senyor, fins al punt de voler anunciar-lo? Vull convertir-me en el seu testimoni o m'accontento a ser deixeble? Em prenc seriosament les persones que conec? Les porto a Jesús a l'hora de la pregària? Vull fer alguna cosa per tal que l'alegria de l'Evangeli, que ha transformat la meva vida, faci més bonica la d'ells? Pensem en això. Pensem en aquestes preguntes i anem endavant amb el nostre testimoni. Gràcies.